

P6_TA-PROV(2006)0348

Situācija Tuvajos Austrumos

Eiropas Parlamenta rezolūcija par Tuvajiem Austrumiem

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā tā iepriekšējās rezolūcijas par situāciju Tuvajos Austrumos, jo īpaši tā 2006. gada 1. jūnija rezolūciju par humāno krīzi palestīniešu teritorijās un ES lomu ¹,
 - ņemot vērā ANO Drošības Padomes 1701.(2006), 1559.(2004), 520(1982), 426(1978), 338.(1973) un 242.(1967) rezolūciju,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta Priekšsēdētāju konferences 2006. gada 20. jūlija paziņojumu,
 - ņemot vērā 2006. gada 26. jūlija Romas Starptautiskās konferences par Libānu līdzpriekšsēdētāju paziņojumu,
 - ņemot vērā 2006. gada 25. augusta Vispārējo un ārlietu padomes (*GAERC*) ārkārtas tikšanās laikā izdarītos secinājumus,
 - ņemot vērā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu parlamentārās asamblejas biroja (*EMPA*) 2006. gada 24. augusta paziņojumu,
 - ņemot vērā 2006. gada 31. augusta Stokholmas konferences par Libānas drīzu atjaunošanu secinājumus,
 - ņemot vērā Ženēvas konvencijas starptautisko humanitāro tiesību jomā,
 - ņemot vērā Speciālā ziņotāja par cilvēktiesību situāciju okupētajās palestīniešu teritorijās paziņojumu ANO Cilvēktiesību padomes speciālajā sesijā 2006. gada 5. jūlijā Ženēvā,
 - ņemot vērā ES līguma 15., 16. un 19. pantu,
 - ņemot vērā Reglamenta 103. panta 4. punktu,
- A. tā kā konflikts Libānā izvērtās par humanitāru katastrofu, simtiem cilvēku bojāeju un ievainotajiem abās pusēs, tā radīja lielus zaudējumus civilajai infrastruktūrai un izraisīja simtiem tūkstošu cilvēku pārvietošanos valsts teritorijā, kas turpinās vēl pamiera laikā;
- B. tā kā ir dziļi satriekts par karadarbības uzliesmojumu Dienvidlibānā, *Hezbollah* uzbrukumiem un pārmērīgu spēka lietošanu no Izraēlas armijas puses, kas bija nopietni draudi starptautiskajam mieram un drošībai;
- C. tā kā ANO Augstā cilvēktiesību komisārs aicināja pārbaudīt vai konflikta laikā netika pārkāptas starptautiskās tiesības;

¹ Pieņemtie teksti, P6_TA(2006)0237.

- D. tā kā Izraēlas armijas veiktā bombardēšana un *Hezbollah* un palestīniešu milicijas spēku raidītās raķetes plaši skāra civiliedzīvotājus;
- E. tā kā ANO Drošības Padomes (ANO DP) 1701. rezolūcija aicina Libānas valdību paplašināt tās ietekmi valsts teritorijā, izmantojot tās likumīgos bruņotos spēkus, un tajā ir nolemts palielināt ANO pagaidu spēkus Libānā (*UNIFIL*) un paplašināt to pilnvaras;
- F. tā kā ANO DP 1701. rezolūcija aicina Izraēlas valdību izvest visu karaspēku no Dienvidlibānas, jo sākas *UNIFIL* spēku izvietošana, kā arī, lai izbeigtu lidostu un ostu blokādi;
- G. tā kā pilnīgi demokrātiskai un neatkarīgai Libānai var būt svarīga loma Tuvo Austrumu krīzes atrisinājumā un spēcīgas Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu partnerības veidošanā;
- H. tā kā okupētajās teritorijās humanitārā krīze aizvien pastiprinās, neskatoties uz pagaidu starptautisko mehānismu (*TIM*), ko izveidoja starptautiskā kopiena, lai turpinātu sniegt palīdzību Palestīnas iedzīvotājiem;
- I. tā kā miera process Tuvajos Austrumos ir politiskā un diplomātiskā strupceļā, kaut gan taisnīgs un ilgstošs Izraēlas un Palestīnas konflikta risinājums ir ļoti svarīgs, lai visā reģionā nostiprinātos miers un drošība;
- J. tā kā Eiropas Savienība ir īpaši atbildīga par mieru un drošību Tuvajos Austrumos, kas ir Eiropas kaimiņteritorija, tā kā jāuzlabo kopējās ārpolitikas un drošības politikas saskaņošanas instrumenti un metodes, tostarp pieņemot kopēju nostāju saistībā ar kopējo ārpolitiku un drošības politiku, pamatojoties uz EK līguma 15. un 16. pantu;
1. pauž nopietnas bažas par militārā konflikta Dienvidlibānā paplašināšanos un pastiprināšanos un izsaka dziļu nožēlu par civiliedzīvotāju, karavīru ANO novērotāju upuriem Libānā un/vai Izraēlā, kā arī par masveida infrastruktūras iznīcināšanu; atkārtoti pauž viedokli, ka Tuvo Austrumu konfliktu nevar atrisināt ar militāru spēku;
 2. uzsver šajā sakarā, ka pamiers nevar ilgt bez tieši vai netieši iesaistīto pušu politiskas gribas likvidēt nesenās krīzes saknes un iemeslus;
 3. atkārtoti aicinājumu nekavējoties atbrīvot sagūstītos Izraēlas karavīrus, kā arī Izraēlas cietumā ieslodzītos Palestīnas valdības un Palestīnas Likumdošanas Padomes locekļus;
 4. atzinīgi vērtē vienbalsīgo 1701. rezolūcijas pieņemšanu ANO DP, kas nosaka noteikumus militāro darbību izbeigšanai un piešķir *UNIFIL* plašas pilnvaras ar mērķi palielināt to spēju novērst jebkādu pamiera pārtraukšanu, kā arī atbalstīt Libānas valdību tās pilnīgas neatkarības īstenošanā un efektīvā valsts teritorijas, tostarp teritoriālo ūdeņu pārvaldē, atbalsta pilnīgu ANO DP 1559. rezolūcijas ieviešanu, kā arī veicina civiliedzīvotāju un pašu *UNIFIL* aizsardzību;
 5. atzinīgi vērtē Libānas valdības lēmumu izvērst savus spēkus Dienvidlibānā, kā arī Izraēlas armijas apņemšanos atvilkt savu karaspēku no "Zilās līnijas", kā paredzēts ANO DP 1701. rezolūcijā; atzinīgi vērtē Libānas valdības atbalstu *UNIFIL* lomas palielināšanai;

6. uzskata, ka *UNIFIL* pilnvaras ir nopietna apņemšanās sniegt atbilstošu palīdzību Libānas valdībai, nodrošinot efektīvu kontroli un drošības pasākumus, kā noteikts ANO DP 1559. un 1701. rezolūcijā;
7. atzinīgi vērtē Vispārējo lietu padomes 25. augusta ārkārtas sanāksmes rezultātus, īpaši pilnīgo padomes atbalstu ANO DP 1701. rezolūcijas ieviešanā, kā arī dalībvalstu saistības nodrošināt ap 7 000 karavīru no 15 000 *UNIFIL* karavīru maksimālā skaita;
8. uzsver Francijas un Itālijas aktīvo lomu; pilnīgi atbalsta lēmumu, ka Francija līdz 2007. gada februārim turpinās nodrošināt *UNIFIL* vadību un Itālija pārņems kontroli uz sauszemes; tomēr uzsver, ka jāizvairās no jebkādas vadības struktūru dublēšanās;
9. tomēr uzsver nepieciešamību skaidri un atbilstoši definēt pilnvaras, saistību noteikumus, *UNIFIL* struktūru un kompetenci, par ko nepieciešamības gadījumā vienojas jaunā ANO DP rezolūcijā, kurā jāņem vērā mācība, kas gūta no iepriekšējām ANO miera nodrošināšanas saistībām, īpaši Bosnijā un Hercegovinā;
10. uzskata, ka ir ļoti svarīgi, ka visi ievestie ieroči nonāk tikai oficiālajai Libānas armijai un prasa Libānas valdībai sadarbībā ar *UNIFIL* nodrošināt pilnīgu ANO DP1559. rezolūcijas ieviešanu; uzsver arī to, cik svarīgi ir visām dalībvalstīm rīkoties atbilstīgi 1701. rezolūcijas prasībām attiecībā uz ieroču piegādēm; uzsver, ka šī risinājuma rezultātā tiks atbrūnoti visi, tostarp *Hezbollah* kaujinieki, kā arī veikti pasākumi, lai novērstu ieroču iekļūšanu Libānā;
11. aicina dalībvalstis stingri ievērot Rīcības kodeksu attiecībā uz ieroču eksportu saistībā ar visām ieroču piegādēm reģionam;
12. aicina Eiropas Savienību uzsākt darbu ar visām iesaistītajām pusēm, un aicina šīs puses stingri ievērot to saistības attiecībā uz ANO DP 1701. rezolūciju, sniedzot piekļuves iespējas ārkārtas humanitārajai palīdzībai un ļaujot pārvietotajiem cilvēkiem atgriezties pēc iespējas drošākos apstākļos; šajā sakarā aicina atcelt Libānas gaisa un jūras blokādi, un atgādina, ka, ņemot vērā 1701. rezolūcijas būtiskos noteikumus, ļoti svarīgi ir noteikt efektīvus pasākumus ieroču, ar tiem saistītu materiālu, apmācības vai palīdzības sniegšanas jomā;
13. uzsver, ka Libānas atjaunošanai ir nepieciešami noteikti, ātri un efektīvi pasākumi; šajā sakarā atzinīgi vērtē secinājumus, kurus pieņēma Stokholmas konferencē par Libānas drīzu atjaunošanu un saskaņā ar kuriem donorvalstis ir nolēmušas efektīvi veicināt šīs valsts atjaunošanu un Komisija un dalībvalstis ir paziņojušas par EUR 120 miljonu piešķiršanu humanitārajai palīdzībai;
14. aicina Padomi un Komisiju turpināt pasākumus ar mērķi iedibināt dzīvotspējīgas partnerattiecības ar demokrātiskiem politiskajiem spēkiem un pilsonisko sabiedrību, lai atbalstītu turpmāko demokratizācijas procesu Libānā pēc 2005. gada marta notikumiem;
15. uzstājīgi aicina Irānu un Sīriju darboties konstruktīvi, jo īpaši saistībā ar ANO DP 1559. un 1701. rezolūcijas īstenošanu; aicina tieši Sīriju pastiprināti kontrolēt Libānas–Sīrijas robežu Sīrijas pusē saskaņā ar 1701. rezolūciju, kurā ir iekļauta prasība par to, lai kaimiņvalstis novērstu ieroču piegādi nevalstiskajiem grupējumiem;
16. aicina Padomi un Komisiju atsākt patiesu dialogu ar Sīriju, lai iesaistītu šo valsti

samierināšanas pasākumos ar mērķi panākt konflikta visaptverošu risinājumu; cer, ka panākumus attiecībā uz šo jautājumu palīdzēs gūt ANO ģenerālsekretāra ziņojums, kas paredzēts saskaņā ar ANO DP 1701. rezolūciju par Libānas starptautisko robežu noteikšanu, atrisinot arī strīdu par *Shebaa* saimniecības platībām;

17. aicina Libānā un Izraēlā veikt visaptverošu starptautisku un augsta līmeņa izmeklēšanu ANO ģenerālsekretāra vadībā ar mērķi izpētīt ziņojumus par nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem, upuru nožēlojamo stāvokli un humanitāro tiesību neievērošanu;
18. šajā sakarā uzskata, ka Eiropas Savienībai kā galvenajai donorvalstij kopā ar starptautisko sabiedrību ir jāizpēta veidi, kā noteikt iespējamus nosacījumus par atbildības nešanu;
19. atzinīgi vērtē savlaicīgās darbības, ko uzsāka Komisijas uzraudzības un informācijas centrs, mēģinot novērst naftas plankumu, kas ir piesārņojis vairāk nekā 50 km lielu Libānas piekrastes teritoriju; uzsver nepieciešamību veikt pasākumus, lai cīnītos pret piesārņojumu noteiktos reģionos un jo īpaši pret postošo ietekmi, ko atstāj naftas plankums Libānas krata līnijā; aicina dalībvalstis un Komisiju nodrošināt atbalstu un attiecīgi reaģēt, ievērojot Barselonas konvencijas Protokolu par piesārņojuma novēršanu un reaģēšanu uz to un rīkojoties caur Vidusjūras Reģionālo centru ārkārtas reaģēšanai uz jūras piesārņošanu (*REMPEC*), kas darbojas saskaņā ar Vidusjūras darbības plānu;
20. pauž dziļu nožēlu par Gazas sektora un Rietumkrasta iedzīvotāju un civilās infrastruktūras stāvokļa pasliktināšanos; lūdz visām pusēm pārtraukt uzbrukumu un pretuzbrukumu burvju loku, kā rezultātā simtiem cilvēku ir nogalināti un ievainoti un liels kaitējums ir nodarīts civilai infrastruktūrai;
21. uzsver, ka Tuvo Austrumu miera process ir no jauna jāpadara par starptautiskās politiskās darba kārtības prioritāti; aicina „četrinieku” (ANO, ES, ASV un Krievija) atsākt „Ceļa kartes” īstenošanu, ņemot vērā ikgadējo ANO Ģenerālās asamblejas sesiju, kura notiek 2006. gada septembrī; vēlreiz apstiprina, ka divu valstu risinājums, Izraēlas un Palestīnas valstij pastāvot līdzās mierā un drošībā, ir galvenais priekšnoteikums mierīgam un ilgstošam konflikta risinājumam Tuvajos Austrumos;
22. aicina Padomi un Komisiju kopā ar starptautisko sabiedrību arī turpmāk nodrošināt humanitāro palīdzību, kas nepieciešama Palestīnas iedzīvotājiem; pieprasa, lai *TIM* tiktu stiprināts, tā darbības laiks pagarināts un resursi palielināti; aicina Izraēlas valdību nekavējoties atsākt ieturēto nodokļu un muitas ieņēmumu pārvedumus; aicina Izraēlu atļaut pārvietoties tiem cilvēkiem, kas ievēro nolīgumu par pārvietošanos un piekļuvi Rafā un citās robežu šķērsošanas vietās Gazā;
23. vēlreiz apliecina atbalstu Palestīniešu pašpārvaldes prezidenta *Mahmud Abbas* centieniem veicināt nacionālo dialogu ar dažādām palestīniešu iesaistītajām pusēm ar mērķi izveidot jaunu Palestīnas valdību;
24. uzskata, ka daudznacionālo spēku klātbūtne Libānā varētu kalpot par piemēru, kam jāseko sarunu procesā par Izraēlas un Palestīnas konflikta atrisinājumu;
25. aicina Padomi veikt visu iespējamo, lai sasauktu starptautisku miera konferenci līdzīgi tam, kā tas notika 1991. gadā, ar mērķi rast šī reģiona problēmu visaptverošu, stabilu un dzīvotspējīgu risinājumu, kas būtu balstīts uz attiecīgajām ANO DP rezolūcijām, kuras

nodrošina Izraēlas tiesības pastāvēt drošu un atzītu robežu ietvaros un palestīniešu tiesības uz dzīvotspējīgu valsti okupētajās teritorijās, kā arī risina visus ar drošību un atbrūošanas saistītos jautājumus; uzskata, ka ir jānoraida visu iesaistīto pušu vienpusīgie pasākumi;

26. uzskata, ka šajā situācijā Arābu valstu līgas līdzdalība ir būtiska; uzskata, ka „Beirūtas plāns”, par kuru 2002. gadā vienojās Arābu valstu līgas dalībvalstis, un Ženēvas iniciatīva ir nozīmīgs ieguldījums sarunu procesā, un tas ir pienācīgi jāņem vērā;
27. uzskata, ka Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu Parlamentārajai asamblejai, esot Barselonas procesa vienīgajai parlamentārajai iestādei, kurā savus pārstāvjus ievēl Vidusjūras dienvidu krasta un Eiropas Savienības iedzīvotāji, ir jāuzņemas atbildība par dialoga atjaunošanas veicināšanu un sadarbību ar Tuvo Austrumu situācijā iesaistītajām pusēm; atbalsta Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu parlamentārās asamblejas biroja prasību pēc iespējas ātrāk sasaukt *Euromed* Barselonas procesa Ārlietu ministru padomes ārkārtas sanākumi;
28. uzskata, ka vidēji ilgā termiņā un ilgtermiņā tādu iestāžu kā Eiropas un Vidusjūras Attīstības banka izveide, apvienojot Vidusjūras līča valstis, būs vislabākais ilgstoša miera un cilvēka attīstības garants; un aicina ES dalībvalstis censties izveidot šādas iestādes, nevis mēģināt panākt divpusējas vienošanās;
29. atbalsta izmeklēšanas delegācijas nosūtīšanu uz Libānu, Palestīnu un Izraēlu ar mērķi novērot situāciju, īpašu uzmanību pievēršot humanitārajiem un politiskajiem apstākļiem;
30. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, ANO ģenerālsekretāram, ANO ģenerālai asamblejai, ES dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Izraēlas, Libānas, Palestīniešu pašpārvaldes, Sīrijas, Irānas, ASV un Krievijas valdībām un parlamentiem, kā arī Arābu valstu līgas ģenerālsekretāram.